

Förklaringen och innebörden av profetens namn

En definition av innebörderna av många av de namn som har givits till den siste av Profeterna, hämtade från olika ḥadīth-verk.

Muḥammad: är ett passivt particip, den som prisas, ägandes många lovvärda egenskaper är han Muḥammad. Profeten Muḥammad ﷺ prisas mer än någon annan person, och det är därför — och Allāh vet bäst — han kallades vid detta namn i Torahn, på grund av de många lovvärda egenskaperna som han, hans religion och hans nation besitter, så att till och med Moses önskade att han skulle vara från dem.

Vet att Profeten ﷺ har kallats vid många namn och titlar i Qur'ān och Sunnah, var och en av dem beskrivandes en speciell egenskap hos denna upphöjda personlighet. Och i att förstå dem och reflektera över dem kan vi, med Allāhs tillåtelse, öka i vår kärlek till och följande av Allāhs sändebud ﷺ. Denna diskussion är hämtad från 'Zād al-Ma'ād' (1/88-97) av Ibn al-Qayyim, رحمه الله, sammanfattad.

Profetens ﷺ namn är av två typer:

De namn som är specifika för honom och ingen av de sändebud som

Förklaringen och innebörden av profetens namn

föregick honom hade dessa namn, som Muḥammad, Aḥmad, al-‘Āqib, al-Ḥāshir, al-Muqaffī, Nabī al-Malḥamah.

De namn och egenskaper som inte är specifika för honom, och delades av de sändebud som föregick honom, men finns i honom i de mest fullständiga och fullkomliga formerna. Som: Allāhs sändebud, Hans Profet, Hans Tjänare, Barmhärtighetens Profet, etc.

Vad som följer är en förklaring av några av dem.

Muḥammad: är ett passivt particip, den som prisas, ägandes många lovvärda egenskaper är han muḥammad. Och Muḥammad ﷺ prisas mer än någon annan person, och det är därför — och Allāh vet bäst — han kallades vid detta namn i Torahn, på grund av de många lovvärda egenskaperna som han, hans religion och hans nation besitter, så att till och med Moses önskade att han skulle vara från dem.

Aḥmad: Härlett, liksom Muḥammad, från substantivet ḥamd (lov). En grupp lärda sade att det är ett passivt particip, med innebörden: hans lovprisande av Allāh är mer än någon annan persons lovprisande av Honom, och därför är han den mest förtjänande av att prisas och den förste. Så i innebörd liknar Aḥmad Muḥammad förutom att distinktionen är att han är Muḥammad på grund av att han besitter många lovvärda egenskaper, och han är Aḥmad på grund av att han prisas på ett mer utmärkt sätt än lovprisandet av någon annan. Och detta är den mest fullständiga innebörden av detta ord och den mest omfattande i berömandet av honom ﷺ.

Dessa två namn härstammar också från hans karaktär och de lovvärda egenskaperna specifika för honom, och det är på grund av dessa som han kallas Muḥammad ﷺ och Aḥmad. Och han är den som prisas av Himmelens Folk, Jordens Folk, Världens Folk och det Kommande Livets Folk.

Al-Mutawakkil: (Den som förlitar sig på Allāh). I al-Bukhārīs Ṣaḥīḥ från ḥadīthen av ‘Abdullāh ibn ‘Amr som sade: *”Jag läste beskrivningen av Profeten ﷺ i Torahn: Muḥammad är Allāhs sändebud, Min tjänare och Mitt sändebud, Jag har kallat honom al-Mutawakkil. Han är varken ohövlig eller hård och han skriker inte på marknaderna, och han återgäller inte ett ont med ett ont, snarare förbiser han och förlåter. Och Jag skall inte låta honom dö förrän Jag befäster nationen genom honom, så att de säger: det finns ingen värdig att dyrkas utom Allāh.”*[1]

Förklaringen och innebörden av profetens namn

Han ﷺ är den mest förtjänande av detta namn, eftersom det förtroende han satte i Allāh för att upprätta religionen var ett förtroende som ingen annan jämlikade.

Al-Māḥī: (förstöraren/utplånaren). Detta har förklarats i ḥadīthen av Jubayr ibn Muṭ‘im: *”al-Māḥī: den genom vilken Allāh förstör och utplånar otron.”* [2]

Otro förstördes och avlägsnades inte av någon enskild person lika fullständigt som det gjordes av Profeten ﷺ. Ty sannerligen sändes han, och alla jordens invånare var i otro, utom för några kvarlevor av Bokens Folk. Bestående av avgudadyrkarna, judarna som hade Allāhs vrede över sig, de kristna som hade blivit vilseledda, de ateistiska Ṣābi‘īerna, stjärnornas och eldens dyrkare och filosoferna som inte erkände profeternas lagar. Och Allāh utplånade dem alla genom Sin sändebud tills Han upprättade Sin religion och gjorde den överordnad alla andra, och lät den spridas i den utsträckning som natten och dagen sprids, och gjorde hans kallelse som solens strålar i de olika länderna.

Al-Ḥāshir: (Samlaren). Han är den som samlade och förenade folket vid sina fötter, och därför var det som om han hade sänts för detta syfte.

Al-‘Āqib: (Den Siste). Han är den som kom i slutet av Profeternas led, och det finns ingen profet efter honom.

Al-Muqaffi: Han är den som sändes med de föregående sändebudens egenskaper och var deras sigill.

Nabī al-Tawbah: (Ångerböjelsens Profet). Det var genom honom som Allāh öppnade dörren till ångerböjelse för jordens invånare [genom att de accepterade hans budskap], och Allāh förlät dem med en förlåtelse som inte gavs till folket före honom. [3]

Och Profeten ﷺ var den som sökte förlåtelse från Allāh mest, till den grad att han skulle säga: *”Min Herre förlåt mig och vänd dig mot mig, Du är Den Ständigt Förlåtande, Den Ständigt Återvändande”* [4], 100 gånger i en enda sittning. Och han brukade säga:

”O folk, ångra er till Allāh, er Herre, ty sannerligen ångrar jag mig till Allāh 100 gånger om dagen.” [5]

Förklaringen och innebörden av profetens namn

Och likaså är hans ﷺ nations ångerböjelse mer fullständig än alla andra nationers ångerböjelse, den snabbaste att besvaras och den lättaste att uppnå. De tidigare nationernas ångerböjelse var bland de svåraste angelägenheterna, till den grad att ångerböjelsen för kvigans dyrkare bland Israels folk var att döda dessa dyrkare.[6] Men vad gäller denna nation, är det från Allāhs välvilja mot den att Han har gjort ångerböjelse beroende av sorg och avhållsamhet (från den aktuella synden).

Nabī al-Malḥamah: (Slaktens Profet). Han var den som sändes med Jihād mot Allāhs fiender, och ingen profet före honom utförde Jihād i den utsträckning som Allāhs sändebud ﷺ och hans nation kämpade Jihād. Och liknelsen av de stora krigen som ägde rum mellan honom och de otrogna hade inte setts före honom. Ty hans nation kämpade mot de otrogna i länder till jordens ändrar.

Nabī al-Raḥmah: (Barmhärtighetens Profet). Han var den som Allāh sände som en Barmhärtighet för universum. Och Allāh var Barmhärtig mot alla jordens folk genom honom, både de troende och de otrogna.

Al-Fātiḥ: (Öppnaren/erövraren). Det var genom honom som Allāh öppnade vägledningens dörr efter att den hade stängts, och öppnade slutna ögon och döva öron och förseglade hjärtan. Och genom honom erövrade Allāh de otrognas länder och öppnade Paradisets dörrar, och öppnade genom honom vägarna till att förvärva nyttig kunskap och rättfärdiga handlingar. Och Han öppnade genom honom både denna världens och det kommande livets dörrar.

Al-Amīn: (den Pålitlige). Han är den mest förtjänande av alla skapade varelser för detta namn. Ty han är Allāhs förtroendeman för Hans uppenbarelse och religion. Och han är den pålitlige i Himlen och på jorden. Och det är därför han kallades al-Amīn före sin Profetskap.

Al-Bashīr: (Glädjebådaren). Han är bäraren av glada budskap för den som lyder honom om belöning, och han är Varnaren (al-Nadhīr) för den som olyder honom om straff.

Och Allāh kallade honom Sin tjänare (‘Abd) på många ställen i Sin Bok, till exempel:

‘Välsignad vare Han som uppenbarade al-Furqān till Sin tjänare.’

[7]

Det är fastställt att han ﷺ sade:

”Jag är mästaren (sayyid) av Adams barn [på Domens Dag] och jag är inte arrogant.” [8]

Och Allāh kallade honom en Lysande Lampa (Sirāj Munīr). Och allt lov tillkommer Allāh, och frid och välsignelser vare över Hans sändebud.

Slutnoter

[1] Relaterad av Bukhārī i kapitlet om tafsīr av Sūrah al-Faḥ.

[2] Den fullständiga ḥadīthen är: *”Jag är Muḥammad, och jag är Aḥmad, och jag är al-Māḥī genom vilken Allāh utplånar otro, och jag är al-Ḥāshir genom vilken folket samlas vid mina fötter, och al-ʿĀqib efter vilken det inte finns någon Profet.”* Relaterad av Bukhārī i kapitlet om tafsīr av Sūrah al-Ṣaff.

[3] Till exempel, en person som träder in i Islām skall få alla sina synder förlåtna förutsatt att han inte fortsätter med dem medan han är muslim.

[4] Relaterad av al-Tirmidhī i kapitlet om duʿāʾ (nr. 3430) och den är ṣaḥīḥ.

[5] Relaterad av Muslim i kapitlet om Dhikr och Duʿāʾ.

[6] Se Qurʾān (2:54).

[7] Qurʾān (25:1).

[8] Relaterad av al-Tirmidhī i kapitlet 'Profetens Utmärkthet' (nr. 3618) och den är ṣaḥīḥ.